

[Bladd.]

skinarbejderne betaler 50 øre ugentlig i kon-tingent til deres arbejdsløshedskasse, me- dens arbejdsmændene betaler 6 kr. 15 øre om ugen. Men understøttelsen er den samme. Enhver kan sikkert se urimeligheden i denne byrdefordeling. Det skulle dog være muligt at finde frem til en eller anden form for en udligning mellem kasserne.

Så vidt mig bekendt betaler arbejds- giverne i en række andre lande et betydelig større bidrag til arbejdsløshedsforsikringen, end tilfældet er her i landet, hvor man efter min opfattelse betaler et meget beske- dent bidrag. Også dette spørgsmål må tages op til overvejelse.

Der er i forbindelse med lovforslaget her også tale om forenkling. Jeg er enig i, at en forenkling er ønskelig. Uden at jeg dog skal lægge mig fast på noget konkret, vil jeg gerne nævne et par områder, hvor det måske var muligt at gennemføre en forenkling.

Der er til vor arbejdsløshedsforsikring knyttet forskellige sociale ydelser. Hvis vi når dertil, at dagpengesatserne bliver væ- sentligt forhøjet, så kommer vi sikkert ikke udenom, at der skal ske en rimelig tilpasning af disse sociale ydelser. Var det så ikke værd at overveje at udskille disse sociale ydelser fra arbejdsløshedsforsikringen og i stedet for gennemføre en form for familiepolitik for forsørgere med en ind- tægt op til en nærmere fastsat størrelse?

Jeg tænker i denne forbindelse også på, om ikke det ville være en forenkling, hvis støtten til kursusvirksomheden blev ud- skilt fra loven, og al kursusvirksomhed, uddannelse af faglærte og ufaglærte samt omskoling blev samlet i en særlig lov. Jeg finder, det ville være mere rationelt. Men det er naturligvis kun en tanke til nærmere overvejelse.

Til slut vil jeg gerne sige, at arbejds- ministeren jo har oplyst, at arbejdsløsheds- kasserne går imod det her foreliggende lovforslag. Det vil da være rigtigt, når der gennemføres en nyordning, at vi så er på bølgelængde med arbejdsløshedskasserne. Jeg vil derfor gerne udtale min store til- fredshed med, at den højtærede arbejds- minister har bebudet at ville nedsætte et sagkyndigt udvalg, som skal kulegrave de mange og indviklede problemer, der vil

opstå ved en række principielle ændringer i arbejdsløshedsloven. Men jeg vil gerne til- føje, at mit parti godt vil deltage i en udvalgsbehandling af lovforslaget. Det vil i hvert fald medvirke til, at vi får belyst problemernes mangfoldighed.

Søren Andersen: Heller ikke vi fra venstres side kan give tilslutning til det foreliggende lovforslag.

Heller ikke jeg skal trætte med nogen større tale om lovforslagets detaljer. Lov- forslaget er jo foruden på en række økono- miske problemer også inde på en række ting af principiel karakter, ligesom man beskæftiger sig med selve administrationen, og dette kan godt give mig anledning til visse betragtninger. I forslaget foreslår man således gentagne gange den reducerede karenstid ophævet, ligesom man kræver ophævelse af såvel 26 ugers som 39 ugers reglen.

Da vi sidst beskæftigede os med de fore- liggende problemer — jeg tror, det var i 1962 — blev der på det daværende udvalg foranledning af den højtærede socialmini- ster nedsat et udvalg med henblik på ændringer i arbejdsanvisningen. Jeg har ikke set noget til nogen betænkning og i hvert tilfælde ikke set, at der er kommet noget lovforslag i henhold til en betænkning. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede arbejdsminister, hvor langt man er med arbej- det, og om der kan ventes et lovforslag med henblik på en anden og bedre arbejds- anvisning.

Det bliver mere og mere klart, at tiden kræver en stadig mere effektiv arbejds- anvisning, ikke alene på grund af de be- standige ændringer, der sker med hensyn til forsikringsprincippet i arbejdsløsheds- loven, men nok endnu mere som følge af de store og stadige strukturændringer. Jeg tænker ikke alene på det, vi taler om i øje- blikket; men jeg ser faktisk sådan på det, at vort samfund i fremtiden til stadighed og hurtigere og hurtigere vil blive under- givet strukturændringer; det vil blive under- givet strukturændringer som følge af meka- nisering, automatisering og ændringer i for- brugsvaner, og dette vil øge risikoen for ledighed i forbindelse med stillingsskifte. Det er ikke alene et problem, der koster